

Magnus Montelius
Otte måneder
485 sider
Modtryk

En arbejdsløs journalist får nys om den svenske udenrigsministers eskapader; hvorfor det svenske socialdemokrati hyrer et rekrutteringsbureau for at finde en egnet kandidat til posten. Det lyder næsten som en røverhistorie, men historien får vinger. Bureauet finder en egnet kandidat; den meget uerfarne Jacob Weiss, der har gennemslagskraft som få.

Han og journalisten bliver et makkerpar næsten uden sidestykke i en periode, indtil man finder ud af, at Weiss har en blakket fortid -, og at der er otte måneder, hvor man står uforstående overfor Weiss' metier. Hvad har han lavet i den periode?

Spændingen stiger. Hvordan finder man ud af det?

Er han i virkeligheden russisk spion?

Rygter, mistænkelige dødsfald og andet godt ryger ud gennem siderne.

Som læser må vi sige, at vi får en spændingsroman ud over vanligt niveau, og det er meget, fordi den foregår i magtens korridorer. På en eller anden måde ved man, at kandestøberi og rænkesmedning er en del af det politiske liv. Men her får vi det udpenslet i romanform, der er så hårrejsende spændende, at man får åndenød og vedbliver med at have det i timer efter, at den sidste side er læst.

Hold da op.

Skjulte magtkampe i det internationale spil, kynisme og også samspelet mellem politikere og mediefolk får et ordentligt drag over nakken. Det er lige før, det er hverdagsrealisme, idet vi, traditionen tro er vi lige ved at sige, får indblik i nogle af hovedpersonernes private forhold og udfordringer.

På det seneste er der kommer mange bøger om det politiske spil, og dobbeltspil, og tredobbelte spill

Alle har de kvaliteter.

Den her har sublime kvaliteter som spændingsroman og som samfundsroman og politisk roman.